

Άγιος Νεκτάριος, Πώς η ευωδία των λειψάνων του έφεραν σε μετάνοια γυναίκα ελευθερίων ηθών!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Το σκήνωμα του Αγίου Νεκταρίου λίγο μετά την κοίμησή του.

(Διασκευή, επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Στις 2 Σεπτεμβρίου του 1953 στις 7 μ.μ. έγινε στην Μονή μας [Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος Αίγινας, Μονή Αγίου Νεκταρίου Επισκόπου Πενταπόλεως] η ανακομιδή του λειψάνου, του ιδρυτού και κτήτορος της Μονής Αγίου Πενταπόλεως Νεκταρίου, προεξάρχοντος και χοροστατούντος του οικείου ημών Μητροπολίτου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης κ. Προκοπίου και συμπαραισταμένων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Ηλείας κ. Αντωνίου και ολοκλήρου του νησιού και συμπαραευρισκομένων όλων των Αρχών της Νήσου

και του κ. Παν. Μερτικοπούλου, Αντιπροέδρου του Συμβουλίου Επικρατείας, του Γραμματέως Μητροπόλεως Ύδρας κ. Ιωάννου Δαριζιώτη και άλλων κληρικών και λαϊκών.

Την επόμενη ημέρα τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου και πατρός ημών, μετά τα πέρας της οποίας μεταφερομένων των Αγίων Λειψάνων ανεδύετο εξ αυτών ισχυρότατη ευωδία, την οποίαν αισθάνθηκαν όχι μόνον όσοι βρίσκονταν στη Μονή αλλά και όσοι βρίσκονταν έξω από αυτήν κάτοικοι της περιοχής.

Κατά την ώρα εκείνη ανέβαινε και το τοπικό λεωφορείο το οποίο όταν βρισκόταν στην γέφυρα Αγίων Αποστόλων, μία γυναίκα ελευθερίων ηθών η οποία βρισκόταν μεταξύ των επιβατών του λεωφορείου αισθάνθηκε -όπως μας είπε αργότερα η ίδια- ισχυρότατη την ευωδία των Αγίων λειψάνων.

Την ευωδία αυτή την αισθάνθηκαν και οι λοιποί συνεπιβάτες του λεωφορείου, ενώ την γυναίκα αυτή την συνόδευε μέχρι την Αγία Μαρίνα στην οποίαν ήταν ο προορισμός της γιατί εκεί είχε προγραμματισμένη εφάμαρτο εργασία.

Όταν, λοιπόν, έφτασε στον προορισμό της της υπέστη από εσωτερική δύναμη άμεσο μεταβολή και αντί να συνεχίσει για την εκπλήρωση του σκοπού της, ανέβηκε στο ίδιο λεωφορείο και επέστρεψε και κατέβηκε στην στάση για την Μονή μας.

Εκεί αφού αφαίρεσε τα παπούτσιά της ανέβηκε τον ανήφορο που οδηγεί στο Μοναστήρι και αφού εισήλθε κλαίουσα στον Ναόν στον οποίον είχε τοποθετηθεί η αγία κάρα του Αγίου Ιδρυτού της Μονής άρχισε να την καταφιλεί με κλάματα και μετάνοια, αισθανόμενη την ίδια ευωδία, την οποία αισθάνθηκε να την παρακολουθεί από την γέφυρα των Αγίων Αποστόλων μέχρι την Αγία Μαρίνα.

Τότε, με ευγνωμοσύνη για την εσωτερική μεταβολή που υπέστη, ασφαλώς με την επέμβαση της δυνάμεως του Αγίου Ιδρυτού της Μονής, αφαίρεσε αυθόρμητα από τον τράχηλο της το χρυσό περιδέραιο που φορούσε και το τοποθέτησε ως αφιέρωμα επί του δίσκου στον οποίο βρισκόταν η κάρα του Αγίου.

Μετά από αυτά, αφού στράφηκε προς την Ηγουμένη και όσους επισήμους και κληρικούς βρίσκονταν γύρω της και ομολόγησε με παρρησία, ότι μέχρι της στιγμής εκείνης ζούσε έκλυτο βίο και αφού αισθάνθηκε την εσωτερική μεταβολή, ζητούσε συγχώρεση και πνευματικό για να εξομολογηθεί.

Όλα αυτά τα άκουσαν όλοι οι παρευρισκόμενοι και ο αιδεσιμώτατος π. Δημ. Λυκούρης εφημέριος Κυψέλης Αιγίνης στον οποίο εξομολογήθηκε.

Η κυρία αυτή αφιέρωσε εικόνα του Αγίου Ιδρυτή της Μονής μας στο παρεκκλήσιο Άγιος Νικόλαος που βρίσκεται στον λιμενοβραχίονα της Αίγινας και στον οποίο κάθε χρόνο τελεί Θεία Λειτουργία κατά την ημέρα της Κοιμήσεως του Αγίου Νεκταρίου.

Κατά τις πληροφορίες που έχει η Μονή, η γυναίκα αυτή από την ημέρα του γεγονότος που προαναφέραμε, άλλαξε πλέον ζωή και απομακρύνθηκε από τον έκλυτο βίο και πλέον διάγει βίο σεμνό, λόγω της σφοδρής ψυχικής επιδράσεως πάνω της και της μεταβολής που προκάλεσε στον εσωτερικό της κόσμο η επέμβαση του αγίου Νεκταρίου.

Από το βιβλίο της Ιεράς Κοινοβιακής Μονής Αγίας Τριάδος Αιγίνης, «Άγιος Νεκτάριος επίσκοπος Πενταπόλεως ο θαυματουργός», το οποίο εκδόθηκε από τον εκδοτικό οίκο Μιχ. Σαλίβερος Α.Ε. Αθήναι, σε επιμέλεια του Ιωάννη Γρ. Τιμαγένους.